

عنوان مقاله:

سنجش زمان مورد نیاز جهت ارائه خدمات توسط پزشک خانواده شهری استان مازندران در سال ۱۴۰۱

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 33، شماره 230 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهران اسدی علی آبادی - Assistant Professor, Health Sciences Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

لیلا زلیکانی - MSc in Statistics, Deputy of Health, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

جلیل شجاعی - PhD in Health Care Management, Deputy of Health, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

آزاده موجرلو - MSc in Health Care Management, Deputy of Health, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

عباس علی پور - Professor, Department of Community Medicine, Faculty of Medicine, Deputy of Health, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: دسترسی به خدمات اولیه بهداشتی درمانی با در نظر گرفتن عدالت و برابری در نظام سلامت از حقوق جامعه جهانی است. در این راستا به جهت ارائه خدمات اولیه سلامت، برنامه پزشک خانواده روستایی از ابتدای سال ۱۳۸۴ با هدف دستیابی به پوشش همگانی سلامت در مناطق روستایی و شهرهای زیر ۲۰ هزار نفر جمعیت اجرا گردید. اهداف اختصاصی این برنامه شامل اجرای نظام ارجاع، افزایش پاسخگویی بازار سلامت، افزایش دسترسی مردم به خدمات سلامت، کاهش هزینه های غیرضروری در بازار سلامت و افزایش پوشش خدمات بود. پس از حدود ۷ سال از اجرای این برنامه، برنامه پزشک خانواده شهری به عنوان سطح اول ارائه خدمات سلامت از سال ۱۳۹۱ در استان مازندران و فارس به صورت پایلوت شروع به اجرا کرد. در راستای اجرای بهتر این برنامه و نظر به گستردگی زیاد برنامه ها و فعالیت های مورد انتظار، سپردن فعالیت مناسب با زمان ارائه دهندگان خدمت از اهمیت زیادی برخوردار است. این مطالعه با هدف آگاهی از زمان مورد انتظار فعالیت های محوله به پزشک خانواده شهری انجام پذیرفت. مواد و روش ها: این مطالعه به روش مقطعی، در ۱۵ پایگاه پزشک خانواده شهری (۶ پایگاه دولتی و ۹ پایگاه خصوصی) شهرستان های گلوگاه، بهشهر، نکا، قائمشهر، نور و چالوس استان مازندران انجام شد. از ۱۵ شهرستان بالای ۲۰ هزار نفر مجری این برنامه در استان مازندران شش شهرستان مذکور بصورت تصادفی انتخاب و در مرحله بعد، از لیست پایگاه پزشکان خانواده شهری، ۱۵ پایگاه به طور تصادفی انتخاب شدند. در نهایت گروه های هدف، به صورت در دسترس وارد مطالعه گردیدند. در این مطالعه از چک لیست های تدوین شده براساس بسته های مراقبتی منطبق بر ۸ گروه خدمت گیرنده (سالمندان (۱۱ خدمت)، میانسالان (۷ خدمت)، جوانان (۱۳ خدمت)، نوجوانان (۲۴ خدمت)، کودکان زیر ۵ سال (۶ خدمت)، مانا (۱۵ خدمت)، مادران (۳ خدمت) و ویزیت غیر هدف) استفاده شد. به ازای هر گروه خدمت گیرنده نیز، حداقل سه نفر در مطالعه مورد بررسی قرار گرفته اند. جهت توصیف داده ها از شاخص های مرکزی و پراکندگی استفاده شد. یافته ها: نتایج اندازه گیری زمان ارائه خدمت به ۲۹۷ نفر شامل ۹۰ نفر از گروه سنی زیر ۵ سال، ۳۰ نفر از دریافت کنندگان خدمات مانا، ۳۰ نفر از هر کدام از گروه های مادران، نوجوانان، جوانان، میانسالان، سالمندان و ۲۷ نفر از بیماران غیر هدف که جهت ویزیت مراجعه نموده بودند، نشان داد که میانه و میانگین زمان مورد انتظار جهت ارائه خدمت روزانه توسط پزشک به جمعیت تحت پوشش به ترتیب ۲ ساعت و ۵۲ دقیقه و ۳ ساعت و ۲۳ دقیقه است. مقدار این شاخص در گروه های دریافت کننده خدمت متفاوت بوده که بیش ترین مقدار آن مربوط به ویزیت گروه خدمتی غیر هدف با میانه و میانگین ۸۴/۱۷ و ۸۷/۲۰ دقیقه و کم ترین آن مربوط به خدمات مانا با میانه و میانگین ۳/۴۰ و ۴/۳۴ دقیقه بوده است. استنتاج: باتوجه به نتایج بدست آمده، پزشکان خانواده شهری زمان کافی برای ارائه خدمات در نظر گرفته شده روزانه را در اختیار داشته و لذا به نظر می رسد، از سوی نظام سلامت، تکلیفی بیش از ظرفیت زمانی روزانه به ایشان محول ...

کلیدواژه‌ها:

family physician, Mazandaran, time, urban, services, زمان سنجی، پزشک خانواده، شهری، مازندران، خدمات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1933631>

